

Umsögn dómnefndar

samkvæmt III. kafla laga nr. 50/2016 um dómstóla

um umsækjendur um tvö embætti héraðsdómara, sem munu hafa fyrstu starfsstöð við Héraðsdóm Reykjavíkur, annars vegar með skipun í embætti og hins vegar setningu, sbr. auglýsingu í Lögbirtingablaði 12. maí 2023

Reykjavík, 29. júní 2023

EFNISYFIRLIT

1. Umsækjendur	3
2. Sjónarmið sem nefndin byggir mat sitt á	3
3. Um málsmeðferð dómnefndar.....	6
4. Almennar upplýsingar um umsækjendur	7
5. Mat á hæfni umsækjenda.....	13
5.1. Almenn starfshæfni og andlegt atgervi	13
5 .2. Menntun og framhaldsmenntun.....	14
5.2.1. Menntun og framhaldsmenntun – samanburður.....	14
5.3. Reynsla af dómstörfum	15
5.3.1. Reynsla af dómstörfum – samanburður	15
5.4. Reynsla af lögmanns- og málflutningsstörfum	16
5.4.1. Reynsla af lögmanns- og málflutningsstörfum – samanburður.....	17
5.5. Reynsla af stjórnsýslustörfum	18
5.5.1. Reynsla af stjórnsýslustörfum – samanburður	20
5.6. Reynsla af fræðistörfum o.fl.	21
5.6.1. Kennsla á háskólastigi og önnur akademísk störf.....	21
5.6.1.1. Kennsla á háskólastigi og önnur akademísk störf – samanburður	22
5.6.2. Fræðibækur og -greinar o.fl.....	22
5.6.2.1. Fræðibækur og -greinar o.fl. – samanburður.....	23
5.7. Reynsla af stjórnun	23
5.7.1. Reynsla af stjórnun – samanburður.....	24
5.8. Reynsla af öðrum störfum sem nýtast dómaraefni o.fl.	24
5.8.1. Reynsla af öðrum störfum sem nýtast dómaraefni o.fl. – samanburður	26
5.9. Sérstök starfshæfni.....	26

5.9.1. Að umsækjandi hafi einkamála- og sakamálaréttarfar á valdi sínu	26
5.9.2. Að umsækjandi geti stjórnað þinghöldum af röggsemi og sanngirni og afgreitt þau mál sem honum eru fengin bæði fljótt og af öryggi.....	27
6. Færni umsækjenda til að semja dóma	27
7. Niðurstaða dómnefndar	30

1. Umsækjendur

Með bréfi 2. júní 2023 fór dómsmálaráðuneytið þess formlega á leit við dómnefnd samkvæmt III. kafla laga nr. 50/2016 um dómstóla að hún léti í té umsögn um hæfni umsækjenda um embætti tveggja héraðsdómara, sem munu hafa fyrstu starfsstöð við Héraðsdóm Reykjavíkur. Annars vegar er um að ræða skipun í embætti dómara og hins vegar setningu meðan á leyfi skipaðs héraðsdómara stendur. Embættin voru auglýst laus til umsóknar 12. maí 2023 í Lögbirtingablaði.

Eftirtalin sóttu um embættin tvö: Finnur Þór Vilhjálmsson saksóknari, Guðrún Sesselja Arnardóttir lögmaður, Hákon Þorsteinsson lögfræðingur, Logi Kjartansson lögfræðingur, Oddur Þorri Viðarsson lögfræðingur, Sigurður Jónsson lögmaður, Sóloveig Ingadóttir aðstoðarmaður héraðsdómara og Stefanía G. Sæmundsdóttir saksóknari.

Samkvæmt 3. gr. reglna nr. 970/2020 um störf dómnefndar lætur dómsmálaráðherra staðreyna að umsækjendur uppfylli öll hin almennu hæfisskilyrði embættanna sem auglýst hafa verið laus til umsóknar. Niðurstaða ráðuneytis dómsmála var sú að umsækjendur uppfylltu allir þau skilyrði.

Umsögn dómnefndar fer hér á eftir.

2. Sjónarmið sem nefndin byggir mat sitt á

Samkvæmt 1. mgr. 12. gr. laga nr. 50/2016 skal dómnefnd láta ráðherra í té skriflega og rökstudda umsögn um umsækjendur um embætti dómara. Samkvæmt lögnum skal í umsögn dómnefndar tekin afstaða til þess hvaða umsækjandi sé hæfastur til að hljóta embættið, en heimilt er að setja two eða fleiri umsækjendur jafna.

Págildandi lögum nr. 15/1998 um dómstóla var breytt með lögum nr. 45/2010. Í athugasemdum við þá málsgrein síðargreindu laganna, er varð að 2. mgr. 4. gr. a laga nr. 15/1998, sbr. nú 1. mgr. 12. gr. laga nr. 50/2016, segir m.a. svo: „Við mat á hæfni dómaraefna er til margra atriða að líta, svo sem starfsreynslu á sviði lögfræði, hvort heldur hún er á sviði dómstarfa, málflutnings, annarra lögmannsstarfa, fræðistarfa eða innan stjórnsýslunnar, en almennt verður umsækjandi að hafa til að bera almenna og víðtæka lögfræðilega menntun og þekkingu. Rétt er einnig að líta til

aukastarfa umsækjanda, svo sem til setu í úrskurðarnefndum eða annarra skyldra starfa sem nýtast dómaraefni. Almennt verður að telja umsækjanda til tekna að hafa yfir að búa fjölbreyttri starfsreynslu, þótt meta verði það hverju sinni. Dómnefndinni er einnig rétt að líta til og að leita sérstaklega eftir umsögnum um störf umsækjanda og þess hvort hann sé skilvirkur í störfum sínum og vinnusamur, hvort hann hafi til að bera hæfni til að skilja aðalatriði frá aukaatriðum og setja álit sitt fram á skiljanlegan hátt, bæði munnlega og skriflega. Er í því skyni unnt að líta til fræðirita, reynslu umsækjanda af málflutningi eða þeirra dóma sem umsækjandi kann að hafa samið. Umsækjandi um dómaraembætti verður enn fremur að geta átt góð samskipti við aðra.“

Í lok 1. mgr. 12. gr. laga nr. 50/2016 kemur fram að ráðherra setji að öðru leyti nánari reglur um störf dómnefndar. Dómsmálaráðherra hefur sett reglur nr. 970/2020 um störf dómnefndar sem fjallar um hæfni umsækjenda um dómaraembætti, en þær komu í stað eldri reglna um sama efni, nr. 620/2010. Í 4. gr. hinna nýju reglna er á sama hátt og í 4. gr. þeirra eldri fjallað um sjónarmið sem nefndin skal byggja mat sitt á. Þar segir m.a.: „Dómnefnd skal gæta þess við mat sitt að samræmis sé gætt þannig að jafnræði sé í heiðri haft. Niðurstaðan skal byggð á heildstæðu mati á grundvelli málefnalegra sjónarmiða og skal þar byggt á verðleikum umsækjenda með hliðsjón af menntun og reynslu, ráðvendni, hæfni og skilvirkni í starfi ... Við mat á menntun, starfsferli og fræðilegri þekkingu skal dómnefndin miða við að æskilegt sé að umsækjandi hafi fjölbreytta starfsreynslu á sviði lögfræðinnar, s.s. reynslu af dómistörfum, málflutningi eða öðrum lögmannsstörfum, störfum innan stjórnsýslunnar eða fræðistörfum. Miðað skal við að umsækjandi hafi til að bera almenna og víðtæka lögfræðilega þekkingu og menntun. Þá skal litið til þess hvort umsækjandi hefur stundað framhaldsnám ... Dómnefnd ber einnig að líta til aukastarfa umsækjanda, svo sem til setu í úrskurðarnefndum eða annarra skyldra starfa sem nýtast dómaraefni. Loks er heimilt að líta til víðtækrar þátttöku í félagsstarfi ... Við mat á almennri starfshæfni skal litið til þess hvort umsækjandi hafi sýnt sjálfstæði, óhlutdrægni, frumkvæði og skilvirkni í starfi og hvort hann eigi auðvelt með að skilja aðalatriði frá aukaatriðum. Æskilegt er að hann hafi reynslu af stjórnun. Umsækjandi skal hafa góða þekkingu á íslensku máli og eiga auðvelt með að tjá sig í ræðu og riti ...

Mikilvægt er að umsækjandi hafi einkamála- og sakamálaréttarfar á valdi sínu og geti farið að fyrirmælum laga um samningu dóma og ritað þá á góðu máli. Hann verður að geta stjórnað þinghöldum af röggsemi og sanngirni og afgreitt þau mál sem honum eru fengin, bæði fljótt og af öryggi ... Umsækjandi þarf að eiga auðvelt með mannleg samskipti, bæði við samstarfsmenn og þá sem erindi eiga við hann. Gerð er krafa um að af umsækjanda fari gott orð bæði í fyrri störfum og utan starfa og að reglusemi hans sé í engu ábótavant.“

Í almennum athugasemdum við frumvarp það, er varð að lögum nr. 45/2010 um breytingu á lögum nr. 15/1998, er áréttar að í öðrum lögum sé einnig að finna ákvæði sem taka verður tillit til við skipun dómara, svo sem í stjórnsýslulögum nr. 37/1993, lögum nr. 10/2008 um jafna stöðu og jafran rétt kvenna og karla og lögum nr. 70/1996 um réttindi og skyldur starfsmanna ríkisins. Ennfremur er þar minnt að í tilmælum ráðherranefndar Evrópuráðsins nr. R(94)12 frá 13. október 1994 um sjálfstæði, skilvirkni og hlutverk dómenda (On the Independence, Efficiency and Role of Judges) kemur fram að allar ákvarðanir um skipun og starfsframa dómara skuli byggðar á hlutlægum sjónarmiðum og byggjast á verðleikum, með hliðsjón af hæfi, ráðvendni, hæfni og skilvirkni í starfi.

Dómnefnd hefur áður fjallað um í umsögnum sínum hvaða merkingu beri að leggja í þau ummæli 4. gr. reglnanna „að æskilegt sé að umsækjandi hafi fjölbreytta starfsreynslu“ og tekið fram að þetta matsviðmið sé ekki einfalt í meðfórum. Einig að fjölbreytt starfsreynsla umsækjanda geti aukið lögfræðilega þekkingu hans, en slíkt sé þó ekki endilega raunin. Sú ályktun hefur verið dregin af athugasemdum með frumvarpinu, er varð að lögum nr. 45/2010, að megináhersla sé þar lögð á lögfræðilega þekkingu umsækjandans. Með fjölbreyttri starfsreynslu sé átt við fjölbreytileika starfa, sem umsækjendur hafa sinnt, en ekki síður hve verkefnin, sem þeir hafa fengist við, séu fjölbreytileg í þeim skilningi að þeir hafi reynslu af því að beita réttarreglum á ólíkum sviðum lögfræði. Þá skiptir lögfræðileg þekking umsækjanda ekki máli, ein og sér, þegar mat er lagt á hæfni hans til að gegna embætti dómara í samanburði við aðra umsækjendur, heldur er einnig nauðsynlegt, eftir því sem tök eru á, að meta færni hans til að nýta þá þekkingu við úrlausn dómsmála.

3. Um málsmeðferð dómnefndar

Við meðferð máls þessa skipuðu eftirtaldir dómnefndina: Eiríkur Tómasson, formaður, Helga Melkorka Óttarsdóttir, Kristín Benediktsdóttir, Reimar Pétursson og Þorgeir Örlygsson. Umsækjendum var sent tölvubréf 2. júní 2023 þar sem óskað var eftir því að þeir gerðu athugasemdir við sérstakt hæfi framangreindra nefndarmanna teldu þeir einhverjar vanhæfisástæður fyrir hendi. Ekki komu fram athugasemdir við sérstakt hæfi þeirra.

Fyrsti fundur dómnefndar var haldinn 1. júní 2023. Samkvæmt 10. gr. reglna nr. 970/2020 verður talið að sex vikna afgreiðslufrestur nefndarinnar reiknist frá þeim degi, en þar er jafnframt tekið fram að sá frestur geti þó orðið lengri ef sérstakar ástæður valda því, svo sem mikill fjöldi umsækjenda o.þ.h.

Í framangreindri auglýsingu frá 12. maí 2023 var m.a. áskilið að fram kæmu í umsóknum um dómaræmbættin upplýsingar um two fyrrverandi eða núverandi samstarfsmenn eða yfirmenn sem gætu veitt dómnefnd bæði munnlega og skriflega upplýsingar um störf og samstarfshæfni hlutaðeigandi umsækjanda. Á grundvelli 5. mgr. 5. gr. reglna nr. 970/2020 sendi dómnefnd spurningalista til þeirra sem umsækjendur höfðu gefið upp sem umsagnaraðila. Umsækjendum var síðan veitt færi á að tjá sig um svör þeirra og hafði nefndin hliðsjón af þessum umsögnum við endanlegt mat sitt, svo sem nánar verður vikið að í kafla 5.1. hér á eftir.

Dómnefnd átti viðtöl við umsækjendur 12. og 13. júní 2023.

Samkvæmt 8. gr. reglna nr. 970/2020 voru umsækjendum send drög að umsögn dómnefndar með tölvubréfum 21. júní 2023, þar sem þeim var gefinn kostur á að gera athugasemdir við þau til 26. sama mánaðar. Þess var sérstaklega farið á leit í bréfinu að fram kæmi svo fljótt sem kostur væri hvort umsækjendur hygðust gera athugasemdir og þær yrðu þá sendar sem fyrst. Athugasemdir bárust frá fjórum umsækjendum og voru vegna þeirra gerðar minni háttar breytingar á fyrirliggjandi drögum að umsögn.

4. Almennar upplýsingar um umsækjendur

Hér á eftir verður gerð grein fyrir menntun og reynslu umsækjenda, en 5. kafli hefur að geyma mat dómnefndar á hæfni umsækjenda og viðmið á grundvelli þeirra meginþjónarmiða sem reifuð voru í 2. kafla. Upplýsingarnar í þessum köflum eru fyrst og fremst byggðar á umsóknum umsækjendanna. Ekki er greint frá öllu því, sem þeir hafa talið þar upp, heldur getið helstu starfa og viðfangsefna er þeir hafa sinnt, auk þess sem leitast hefur verið við að gæta samræmis þeirra á milli þegar gerð er grein fyrir þessum atriðum.

Finnur Þór Vilhjálmsson er fæddur 12. maí 1979 og er því 44 ára. Hann lauk embættisprófi í lögfræði frá Háskóla Íslands árið 2007 og öðlaðist sama ár réttindi sem héraðsdómslögmaður. Eftir nám starfaði umsækjandinn sem löglærður fulltrúi á lögmannsstofu til nóvember 2007, en hafði einnig starfað þar samhliða námi. Frá þeim tíma var hann lögfræðingur hjá umboðsmanni Alþingis til 2009 er hann gerðist starfsmaður rannsóknarnefndar Alþingis um aðdraganda og orsakir falls íslensku bankanna árið 2008. Hann hefur frá árinu 2011 verið starfsmaður sérstaks saksóknara, síðar héraðssaksóknara, fyrst sem saksóknarfulltrúi og síðar aðstoðarsaksóknari. Frá 2016 hefur hann starfað sem saksóknari, en var í leyfi frá störfum frá september 2016 til apríl 2017 þegar hann var starfsmaður og meðritstjóri skýrslu rannsóknarnefndar Alþingis um þátttöku Hauck & Aufhäuser Privatbank KGaA árið 2003 í kaupum á eignarhlut ríkisins í Búnaðarbanka Íslands. Hann var settur varahéraðssaksóknari frá 1. nóvember 2022 til 31. janúar 2023. Einnig hefur hann verið settur ríkissaksóknari í tveimur málum og var annað þeirra dæmt af Landsrétti, auk þess sem ríkissaksóknari hefur falið honum að flytja nokkur mál fyrir réttinum og hafa tvö þeirra verið dæmd þar fyrir dómi. Frá hausti 2020 hefur umsækjandinn verið stundakennari við lagadeild Háskóla Íslands í Reykjavík og leiðbeinandi með ML-ritgerðum við sömu deild. Þá hefur hann frá hausti 2020 verið stundakennari við Háskólann á Bifröst og hafði 2011-2014 umsjón með BA-ritgerðum við lagadeild Háskóla Íslands.

Guðrún Sesselja Arnardóttir er fædd 23. ágúst 1966 og er því 56 ára. Hún lauk embættisprófi í lögfræði frá lagadeild Háskóla Íslands 1996. Umsækjandinn hefur sótt fjölda námskeiða í endurmenntun hjá Lögmannafélagi Íslands. Hún öðlaðist réttindi

sem héraðsdómslögmaður 2000 og sem hæstaréttarlögmaður 2009. Að loknu laganámi hóf hún störf sem fulltrúi og síðar aðstoðarsaksóknari hjá embætti ríkissaksóknara þar sem hún starfaði 1997-2002. Árin 2002-2005 starfaði hún sem fulltrúi á lögmannsstofu og frá 2005 sem sjálfstætt starfandi lögmaður á sömu stofu til ársloka 2014. Frá árinu 2015 hefur hún starfað sem lögmaður hjá embætti ríkislögmanns og frá febrúar 2022 verið staðgengill hans. Þá var hún sett ríkissaksóknari í einu máli 2023. Á árunum 2003-2005 var umsækjandinn gestakennari í sakamálaréttarfari við Háskólan á Bifröst, síðar stundakennari 2010-2014 og loks aðjúnkt við sama skóla 2014-2017. Jafnframt var hún stundakennari við lagadeild Háskólans í Reykjavík 2005-2010. Hún hefur setið í stjórn ENZA (íslensk/suður-afrískra hjálparsamtaka) frá stofnun haustið 2008 og sat í stjórn Félags kvenna í lögmennsku 2012-2014. Hún sat í laganeftnd Lögmannafélags Íslands 2012-2013 og var í skólanefnd Tónlistarskóla Garðabæjar 2014-2016. Hún var kosin í yfirkjörstjórn Suðvesturkjördæmis 2013-2017 og skipuð í áfrýjunarnefnd samkeppnismála *ad hoc* í einu máli. Af og til frá árinu 2012 hefur umsækjandinn annast kennslu á námskeiðum á vegum Lögmannafélags Íslands til öflunar málflutningsréttinda fyrir héraðsdómi, verið gestafyrirlesari í Löggregluskóla ríkisins frá 2010 og á námskeiðum fyrir dómtúlka í Háskóla Íslands 2009-2016 og flutt nokkur erindi á málþingum og fundum.

Hákon Þorsteinsson er fæddur 29. desember 1979 og er því 43 ára. Hann lauk BA-prófi í lögfræði frá Háskóla Íslands árið 2006 og meistaraprófi frá sama skóla árið 2008. Umsækjandinn útskrifaðist í júní 2023 með viðbótardiplóma á meistarastigi í opinberri stjórnsýslu frá Háskóla Íslands. Hann öðlaðist réttindi sem héraðsdómslögmaður í janúar 2009 og löggildingu til að starfa sem fasteigna-, fyrirtækja- og skipasali í september 2015. Jafnframt hefur hann sótt ýmis námskeið, meðal annars á vegum dómtólaráðs og fagráðs um endurmenntun dómara. Að loknu laganámi vorið 2008 starfaði umsækjandinn við lögfrædiráðgjöf hjá Kaupþingi banka hf. en því starfi gegndi hann til ársloka 2008. Þá hóf hann störf sem héraðsdómslögmaður hjá lögmannsstofunni Lögskiptum. Þar starfaði hann fram á vor 2010 er hann varð aðstoðarmaður dómara við Héraðsdóm Reykjaness þar sem hann starfaði fram í ársbyrjun 2018. Á árinu 2014 var hann settur héraðsdómari við sama dómtól í þrjá mánuði. Frá 2018 til 2021 var umsækjandi aðstoðarmaður dómara við Landsrétt og

settur skrifstofustjóri í tæpa fjóra mánuði árið 2021. Á árinu 2021 var hann settur dómstóri við Héraðsdóm Vestfjarða um tveggja mánaða skeið. Frá september 2021 hefur hann starfað sem lögfræðingur á skrifstofu réttarfars og stjórnsýslu í dómsmálaráðuneytinu. Þá starfaði hann sem eftirlitsmaður með störfum knattspyrnudómara og framkvæmd knattspyrnuleikja fyrir KSÍ 2013-2018. Umsækjandinn var stundakennari í fjármunarétti og réttarfari við Háskólan á Bifröst 2015-2021. Ennfremur hefur hann verið prófdómari við þann skóla sem og lagadeildir Háskólangs í Reykjavík og Háskóla Íslands. Hann hefur komið að samningu lagafrumvarpa á sviði réttarfars, setið í starfshópum á vegum dómstólaráðs um stefnumótun héraðsdómstólanna, átt hlut að undirbúningsvinnu fyrir Dómarafélag Íslands vegna setningar síðareglна dómara og var formaður Félags löglærðra aðstoðarmanna dómara í tvö ár.

Logi Kjartansson er fæddur 6. ágúst 1975 og er því 47 ára. Hann lauk embættisprófi í lögfræði frá Háskóla Íslands vorið 2007 en hafði áður lokið prófi frá Lögregluskóla ríkisins. Að loknu laganámi hóf hann störf sem lögfræðingur í umhverfisráðuneytinu og starfaði þar til 2010 er hann réði sig til starfa sem lögfræðingur hjá Lögregluskóla ríkisins til 2012. Frá 2012 til 2013 var umsækjandinn lögfræðingur á stjórnsýslusviði ríkislöggreglustjóra en 2013 hóf hann á ný störf sem lögfræðingur Lögregluskóla ríkisins og starfaði þar fram til 2014. Í ráðuneytinu fékkst umsækjandinn við gerð lagafrumvarpa, reglugerða og ritun stjórnsýsluúrskurða en hjá Lögregluskóla ríkisins fékkst hann aðallega við rannsóknir í löggreglurétti og ritun samnefndrar kennslubókar. Árin 2015-2016 starfaði hann sem sjálfstætt starfandi lögfræðingur. Á árinu 2016 hóf umsækjandinn störf sem löggreglumaður hjá embætti löggreglustjórans á Austurlandi og starfaði þar fram til 2022. Í júní það ár réði hann sig til starfa sem fulltrúi á lögmannsstofu þar sem hann starfaði fram í mars 2023. Þá hefur hann sótt námskeið um gerð lagafrumvarpa og reglugerða. Hann kenndi löggreglurétt og ýmsar aðrar greinar lögfræði við lögregluskólan 2010-2012 og síðan aftur 2013-2014. Þá hefur hann haldið nokkra fyrirlestra um lögfræðileg efni. Umsækjandinn hefur gefið út kennslurit í löggreglurétti sem ber heitið Löggregluréttur, auk þess sem hann hefur unnið að útgáfu ritverks um löggreglurétt með tilstyrk lagadeildar Háskóla Íslands. Auk þessa kveðst umsækjandinn hafa unnið 2015-2016 við gerð greinargerðar

fyrir forsætisráðuneytið varðandi eftirlitsúrræði og þvingunarheimildir stjórnvalda jafnframt sem hann hafi unnið breytingartillögu á sviði laga um meðferð sakamála fyrir dómsmálaráðuneytið 2022.

Oddur Þorri Viðarsson er fæddur 17. febrúar 1986 og er því 37 ára. Hann lauk BA-prófi og síðan meistaraprófi í lögfræði frá Háskóla Íslands í febrúar 2014. Undanfarin misseri hefur hann stundað diplómanám í gagnrýnni hugsun og siðfræði í Háskóla Íslands. Að loknu lagaprófi starfaði hann sem fulltrúi á lögmannsstofu til 2015 en í byrjun mars það ár hóf hann störf sem lögfræðingur á skrifstofu löggjafarmála í forsætisráðuneytinu þar sem hann starfaði til desember 2021. Í því starfi hefur hann samið frumvarp til laga um breytingu á upplýsingalögum og komið að gerð annarra lagafrumvarpa, þ. á m. frumvarps til laga um breytingu á stjórnsýslulögum. Ennfremur komið að vinnu við endurskoðun stjórnarskrárinnar og innleiðingu tilskipana Evrópusambandsins í íslenskan rétt á grundvelli EES-samningsins. Í september 2019 fól forsætisráðherra honum hlutverk ráðgjafa um upplýsingarétt almennings meðfram öðrum störfum í ráðuneytinu. Þá vann hann með nefnd sem forsætisráðherra skipaði um umbætur á löggjöf á sviði tjáningar-, fjölmiðla- og upplýsingafrelsис og kom þar að gerð níu framvarpa til laga. Jafnframt starfaði hann sem ritari úrskurðarnefndar um upplýsingamál á árunum 2015-2018 og hefur samið drög að úrskurðum nefndarinnar. Frá desember 2021 hefur umsækjandi starfaði sem lögfræðingur hjá embætti umboðsmanns Alþingis. Umsækjandinn hefur ritað sex ritrýndar fræðigreinar um lögfræðileg efni, einn ritrýndan bókarkafla og eina almenna tímaritsgrein, að hluta ásamt öðrum. Þá getur hann í umsókn sinni um 16 fyrirlestra sem hann hefur flutt á námskeiðum, fundum og ráðstefnum hérlendis og erlendis. Hann hefur sinnt stundakennslu við Háskóla Íslands frá árinu 2014, m.a. í almennri lögfræði og stjórnsýslurétti, komið að samningu prófa, haft umsjón með BA-ritgerðum og verið prófdómari í einni meistararitgerð. Vorin 2021 og 2022 var hann stundakennari í réttarheimspeki við Háskólan í Reykjavík. Frá árinu 2017 hefur umsækjandinn kennit upplýsingarétt á sex vikna námskeiði Stofnunar stjórnsýslufræða og stjórnmála fyrir starfsmenn ráðuneyta, ríkisstofnana og sveitafélaga. Tvisvar frá árinu 2015 hefur hann annast fræðslu fyrir Stjórnarráðsskólan og veturinn 2016-2017 kenndi hann námskeiðið lögfræði sem valgrein við Menntaskólan í Reykjavík.

Af aukastörfum má nefna að umsækjandinn var skipaður matsmaður í fimmtu úttektarumferð samtaka ríkja gegn spillingu í aðildarríkjum Evrópuráðsins (GRECO) árið 2017 og aðstoð við Pál Hreinsson við gerð skýrslu um sjálfstæðar stjórnsýslunefndir sem skilað var til forsætisráðherra 2019.

Sigurður Jónsson er fæddur 13. febrúar 1956 og er því 67 ára. Hann lauk embættisprófi í lögfræði frá Háskóla Íslands í júní 1983. Hann hefur sótt ýmis námskeið í lögfræði. Hann öðlaðist réttindi til málflutnings fyrir héraðsdómi á árinu 1989 og réttindi til málflutnings fyrir Hæstarétti 1997. Þá öðlaðist hann fasteignasöluréttindi árið 1991. Að loknu lagaprófi hóf hann störf sem dómarafulltrúi og fulltrúi sýslumannsins á Akureyri og starfaði þar fram til ársins 1986 er hann hóf störf sem dómarafulltrú hjá embætti sýslumannsins á Selfossi og starfaði þar fram til ársins 1988. Á árinu 1987 var hann settur sýslumaður í Strandasýslu í sem næst einn og hálfan mánuð og árin 1988-1989 var hann starfsmannastjóri Sláturfélags Suðurlands á Selfossi. Á árunum 1989-1991 var hann aðstoðarmaður dóms- og kirkjumálaráðherra en að því loknu hóf hann rekstur eigin lögmannsstofu auk fasteignasölu fram til ársins 2002. Frá 2002 til 2007 annaðist hann rekstur eigin lögmannsstofu og fasteignasölu í Vestmannaeyjum. Frá 2007 til 2012 annaðist hann rekstur eigin lögmannsstofu á Selfossi en starfar nú sem lögmaður á lögmannsstofu sem hann stofnaði ásamt öðrum sem er með starfsstöðvar á fleiri en einum stað. Umsækjandinn var formaður yfirúttektarnefndar Árnессýslu árin 1986-1993 og sat í mörgum nefndum á vegum Stjórnarráðs Íslands á árunum 1989-1991. Hann var nefndarmaður í kvörtunarnefnd Félags fasteignasala árin 2003-2008, stjórnarformaður Eyvindartungu ehf. árin 2001-2010, stjórnarformaður í Landssamtökum raforkubænda á Íslandi árin 2005-2010 og hefur verið stjórnarmaður Landssamtaka landeigenda á Íslandi frá árinu 2009. Árið 2018 tók hann sæti í tveimur nefndum samkvæmt 93. gr. laga nr. 15/1998 um framkvæmd sveitarstjórnarkosninga. Hann hefur alloft verið dómkvaddur sem matsmaður, aðallega til að meta verðmæti fasteigna og gera arðskrár vegna veiði.

Sólveig Ingadóttir er fædd 16. október 1984 og er því 38 ára. Hún lauk BA-prófi og síðan meistaraprófi í lögfræði frá Háskóla Íslands í júní 2010. Hún öðlaðist réttindi til að vera héraðsdómslögmaður árið 2011 og réttindi til að starfa sem löggiltur fasteigna-, fyrirtækja- og skipasali árið 2015. Þá hefur hún sótt námskeið í lögfræði.

Frá árinu 2010 hefur hún starfað sem aðstoðarmaður dómara við Héraðsdóm Suðurlands. Árið 2014 kenndi hún á námskeiði á vegum dómstólaráðs um meðferð sakamála fyrir aðstoðarmenn dómara og ólöglært starfsfólk dómstólanna. Hún sat í stjórn Félags löglærðra aðstoðarmanna dómara á tímabilunum 2011-2015, fyrst sem varaformaður og síðar sem formaður, og aftur í stjórn 2017-2018.

Stefanía Guðrún Sæmundsdóttir er fædd 13. mars 1967 og er því 56 ára. Hún lauk embættisprófi í lögfræði frá Háskóla Íslands í júní 1992. Réttindi til málflutnings í héraði öðlaðist hún árið 1997. Þá hefur hún sótt ýmis námskeið, m.a. á vegum Lögregluskóla ríkisins og Endurmenntunar Háskóla Íslands. Að loknu laganámi hóf hún störf sem fulltrúi sýslumannsins í Reykjavík og starfaði þar til ársins 2000. Í þrjá mánuði á árunum 1996-1997 vann hún í afleysingum á einkamálaskrifstofu í dóms- og kirkjumálaráðuneytinu. Í tæp tvö ár 2000-2002 starfaði umsækjandinn sem héraðsdómslögmaður á lögmannsstofu. Frá 2002-2004 var hún í 15 mánuði lögfræðingur á ákæru- og lögfræðisviði lögreglustjórans í Reykjavík og fór þar meðal annars með stjórn löggreglurannsókna og saksókn fyrir héraðsdómi. Hún gegndi sama starfi aftur í átta mánuði á árinu 2006. Þá var hún lögfræðingur hjá Tryggingastofnun ríkisins, fæðingarorlofsdeild, frá 2004-2006 í rúmlega tvö ár. Frá janúar 2007 til og með október 2010 starfaði hún sem lögfræðingur hjá úrskurðarnefnd almannatrygginga þar sem hún annaðist undirbúning og samningu úrskurða nefndarinnar vegna kærðra ákvarðana. Í rúmlega eitt ár 2010-2012 starfaði umsækjandinn sem héraðsdómslögmaður á lögmannsstofu og sinnti þar almennum lögmannsstörfum, auk starfs fyrir úrskurðarnefnd samkvæmt lögum um hollustuhætti og mengunarvarnir nr. 7/1998, einkum við undirbúning og samning úrskurða nefndarinnar. Frá 1. febrúar 2012 til ársloka 2015 starfaði umsækjandinn sem settur saksóknari við embætti ríkissaksóknara en var skipuð í embættið frá 1. janúar 2016. Þar hefur hún m.a. stýrt starfshópi er samdi siðareglur fyrir ákærendur. Á árunum 1994-1998 sat hún þrisvar sinnum í hverfiskjörstjórn, tvísvar við sveitarstjórnakosningar og einu sinni við Alþingiskosningar. Árin 1999-2008 sat hún í úrskurðarnefnd um tæknifrjóvgun og frá árinu 2001 hefur hún verið skipuð lögráðamaður nokkurra lögræðissviptra einstaklinga.

5. Mat á hæfni umsækjenda

5.1. Almenn starfshæfni og andlegt atgervi

Í 2. mgr. 29. gr. laga nr. 50/2016 er í sjö töluliðum mælt fyrir um þau almennu hæfisskilyrði sem umsækjendur um embætti héraðsdómara þurfa að uppfylla til að skipa megi þá í embættið. Meðal þessara skilyrða eru að umsækjandi sé svo á sig kominn andlega og líkamlega að hann geti gegnt embættinu, sbr. 3. tölul., hafi ekki sýnt af sér háttsemi, sem getur rýrt það traust sem dómarar verða almennt að njóta, sbr. 5. tölul., hafi lokið embættisprófi eða grunnnámi ásamt meistaraprófi í lögum, sbr. 6. tölul. og kafla 5.2 hér á eftir, og teljist vera hæfur til að gegna embættinu í ljósi starfsferils síns og lögfræðilegrar þekkingar, sbr. 8. tölul. Eins og áður greinir hefur ráðherra samkvæmt 3. gr. reglna nr. 970/2020 látið staðreyna að umsækjendurnir uppfylli öll þessi hæfisskilyrði.

Í 3. tölulið 4. gr. reglnanna kemur fram að við mat á almennri starfshæfni skuli dómnefnd líta til þess hvort umsækjandi hafi sýnt sjálfstæði, óhlutdrægni, frumkvæði og skilvirkni í starfi og hvort hann eigi auðvelt með að skilja aðalatriði frá aukaatriðum. Þá segir einnig að umsækjandi skuli hafa góða þekkingu á íslensku máli og eiga auðvelt með að tjá sig í ræðu og riti. Ennfremur er tekið fram í 5. tölulið 4. gr. að umsækjandi þurfi að eiga auðvelt með mannleg samskipti, bæði við samstarfsmenn og þá sem erindi eiga við hann. Gerð sé krafa um að af umsækjanda fari gott orð, bæði í fyrri störfum og utan starfa og að reglusemi hans sé í engu ábótavant.

Svo sem áður greinir var m.a. áskilið í auglýsingu um dómaraembættin að fram kæmu í umsóknum upplýsingar um two fyrrverandi eða núverandi samstarfsmenn eða yfirmenn sem gætu veitt dómnefnd bæði munnlega og skriflega upplýsingar um störf og samstarfshæfni hlutaðeigandi umsækjanda. Þær umsagnir, sem nefndin aflaði hjá þessum umsagnaraðilum um störf umsækjenda og persónulega eiginleika þeirra, voru undantekningalaust jákvæðar í þeirra garð.

Af þessum umsögnum og athugunum nefndarinnar verður ráðið, eins og áður er fram komið, að allir umsækjendur uppfylli þær lágmarkskröfur sem gera verður til starfshæfni héraðsdómara samkvæmt 3. og 5. tölulið 4. gr. reglna nr. 970/2020.

5 .2. Menntun og framhaldsmenntun

Finnur Þór Vilhjálmsson lauk embættisprófi í lögfræði frá Háskóla Íslands árið 2007.

Guðrún Sesselja Arnardóttir lauk embættisprófi í lögfræði frá Háskóla Íslands árið 1996.

Hákon Þorsteinsson lauk BA-prófi og síðan meistaraprófi í lögfræði frá Háskóla Íslands árið 2008. Þá lauk hann á þessu ári námi í opinberri stjórnsýslu með diplómagráðu við sama skóla.

Logi Kjartansson lauk embættisprófi í lögfræði frá Háskóla Íslands árið 1996, en hafði áður lokið prófi sem almennur lögreglumaður frá Lögregluskóla Íslands.

Oddur Þorri Viðarsson lauk BA-prófi og síðan meistaraprófi í lögfræði frá Háskóla Íslands árið 2014. Þá hefur hann undanfarin misseri stundað diplómanám í gagnrýnni hugsun og siðfræði við sama skóla.

Sigurður Jónsson lauk embættisprófi í lögfræði frá Háskóla Íslands árið 1983.

Sólveig Ingadóttir lauk BA-prófi og síðan meistaraprófi í lögfræði frá Háskóla Íslands árið 2010.

Stefanía G. Sæmundsdóttir lauk embættisprófi í lögfræði frá Háskóla Íslands árið 1992.

5.2.1. Menntun og framhaldsmenntun – samanburður

Að virtu því, sem að framan greinir, er það mat dómnefndar að *Hákon* standi fremstur umsækjenda í þessum matsþætti. Hann hefur auk embættisprófs í lögum lokið prófi í opinberri stjórnsýslu með diplómagráðu frá Háskóla Íslands. Næstur honum kemur *Oddur Þorri* sem hefur lagt stund á diplómanám í gagnrýnni hugsun og siðfræði við Háskóla Íslands eftir að hann lauk meistaraprófi í lögum. Þar á eftir fylgja *Finnur Þór*, *Guðrún Sesselja*, *Logi*, *Sigurður*, *Sólveig* og *Stefanía* sem ekki hafa lagt stund á annað eða frekara nám í lögfræði eða skyldum greinum en setið eins og aðrir umsækjendur ýmis önnur stutt lögfræðinámskeið að loknu fullnaðarnámi í lögfræði með embættis- eða meistaraprófi.

5.3. Reynsla af dómstörfum

Hákon Þorsteinsson var aðstoðarmaður héraðsdómara á árunum 2010-2018 og síðan aðstoðarmaður dómara við Landsrétt 2018-2021 eða í samtals um 10 og hálft ár ef frá er talinn sá tími þegar hann var settur héraðsdómari og síðar settur skrifstofustjóri við Landsrétt. Árið 2014 var hann settur héraðsdómari um þriggja mánaða skeið við Héraðsdóm Reykjaness og á árinu 2021 var hann í two mánuði settur héraðsdómari og jafnframt dómstjóri við Héraðsdóm Vestfjarða eða í alls fimm mánuði.

Sigurður Jónsson starfaði sem dómarafulltrúi hjá bæjarfógetanum á Akureyri og sýslumanninum í Eyjafjarðarsýslu á árunum 1983-1986 og bæjarfógetanum á Selfossi og sýslumanninum í Árnessýslu 1986-1988.

Sólveig Ingadóttir hefur verið aðstoðarmaður héraðsdómara frá árinu 2010 eða í um 13 ár.

Aðrir umsækjendur, **Finnur Þór Vilhjálmsson, Guðrún Sesselja Arnardóttir, Logi Kjartansson, Oddur Þorri Viðarsson og Stefánía G. Sæmundsdóttir** hafa ekki reynslu af dómstörfum.

5.3.1. Reynsla af dómstörfum – samanburður

Samkvæmt framansögðu hefur einn umsækjenda reynslu af því að hafa verið settur héraðsdómari auk þess að hafa sinnt störfum aðstoðarmanns dómara á tveimur dómstigum, annar umsækjandi verið aðstoðarmaður héraðsdómara og sá þriðji fulltrúi dómara áður en skilið var á milli dómsvalds og umboðsvalds í héraði. Við mat á hæfni þeirra að því er þennan þátt varðar vegur starf sjálfstæðs starfandi dómara eðli mál samskvæmt umtalsvert þyngra en störf aðstoðarmanna dómara og fulltrúa þeirra auk þess sem fyrstu starfsárin hafa meira vægi en þau sem á eftir fara. Einnig skiptir málí hversu langt er um liðið síðan störfin voru innt af hendi.

Með skírskotun til þessa stendur **Hákon** fremstur umsækjenda í þessum matsþætti og skiptir þar mestu málí að hann er sá eini þeirra, sem hefur verið sjálfstætt starfandi héraðsdómari, auk þess hann hefur um árabil verið aðstoðarmaður héraðsdómara og dómara við Landsrétt. Fast á hæla honum kemur **Sólveig** og þar á eftir **Sigurður**. Aðrir umsækjendur hafa sem fyrr segir ekki reynslu af dómstörfum.

5.4. Reynsla af lögmanns- og málflutningsstörfum

Finnur Þór Vilhjálmsson öðlaðist réttindi sem héraðsdómslögmaður árið 2007 og starfaði á lögmannsstofu á því ári, fyrst sem fulltrúi en síðan lögmaður, alls í um níu mánaða skeið. Á þeim tíma flutti hann m.a. fáein mál í héraði, fyrst og fremst einkamál. Frá árinu 2011 eða í rúm 11 ár, ef frá er talið átta mánaða leyfi 2016-2017, hefur hann starfað hjá embættum sérstaks saksóknara og héraðssaksóknara og m.a. flutt af hálfu embættanna fjölda efnahagsbrotamála af margvíslegum toga, þ. á m. fyrir Hæstarétti og Landsrétti. Einnig hefur hann verið settur ríkissaksóknari í einu máli, sem flutt hefur verið fyrir Landsrétti og snerist um annars konar brot, auk þess sem ríkissaksóknari hefur falið honum að flytja nokkur mál fyrir réttinum.

Guðrún Sesselja Arnardóttir öðlaðist réttindi til málflutnings fyrir héraðsdómi árið 2000 og fyrir Hæstarétti 2009. Á árunum 1997-2002 eða í um fimm ár starfaði hún hjá embætti ríkissaksóknara þar sem hún sinnti m.a. málflutningi í héraði. Síðan fékkst hún 2002-2014 eða í 12 og hálft ár við fjölbætt lögmannsstörf á lögmannsstofu, þar af var sjálfstætt starfandi lögmaður á stofunni 2005-2014. Á þeim tíma flutti hún auk annars fjölmörg mál fyrir dómi, einkamál jafnt sem sakamál, þ. á m. fyrir Hæstarétti. Frá því í ársbyrjun 2015 eða í átta og hálft ár hefur hún starfað sem lögmaður hjá embætti ríkislögmanns, þar af verið staðgengill hans frá 2022. Í því starfi hefur hún flutt fjölda mála fyrir íslenska ríkið og stofnanir þess, m.a. fyrir Hæstarétti og Landsrétti. Síðustu árin komið að málflutningi fyrir Mannréttindadómstóli Evrópu.

Hákon Þorsteinsson öðlaðist réttindi til málflutnings fyrir héraðsdómi árið 2009 og starfaði í um eitt og hálft ár 2009-2010 sem lögmaður á lögmannsstofu. Þar flutti hann m.a. nokkur mál í héraði, jafnt einkamál sem sakamál.

Logi Kjartansson hefur ekki öðlast réttindi til málflutnings, en starfaði um 10 mánaða skeið sem fulltrúi á lögmannsstofu 2022-2023.

Oddur Þorri Viðarsson hefur ekki öðlast réttindi til málflutnings, en starfaði í um eitt ár sem fulltrúi á lögmannsstofu að loknu meistaraprófi.

Sigurður Jónsson öðlaðist réttindi til málflutnings fyrir héraðsdómi árið 1989 og fyrir Hæstarétti 1997. Hann hefur verið sjálfstætt starfandi lögmaður frá 1991 eða í

um 32 ár. Á þeim tíma hefur hann auk annars flutt mikinn fjölda mála af flestum réttarsviðum á öllum dómstigum, jafnt einkamál sem sakamál.

Sólveig Ingadóttir öðlaðist réttindi til málflutnings fyrir héraðsdómi árið 2011, en hefur ekki reynslu af lögmanns- eða málflutningsstörfum.

Stefanía G. Sæmundsdóttir öðlaðist réttindi til málflutnings fyrir héraðsdómi árið 1997. Hún starfaði sem lögmaður á lögmannsstofu á árunum 2000-2002 og síðar á annarri stofu 2010-2012. Lögmannsferill hennar spannar því samtals um þrjú og hálftríð ár og á þeim tíma flutti hún auk annars nokkur mál í héraði, fyrst og fremst einkamál. Á árunum 2002-2004 og 2006 var hún alls um tveggja ára skeið lögfræðingur á ákærur- og lögfræðisviði lögreglustjórans í Reykjavík og flutti m.a. í því starfi mál fyrir héraðsdómi. Frá því í ársbyrjun 2012 eða í nær 11 og hálftríð ár hefur hún starfað hjá embætti ríkissaksóknara þar sem hún hefur flutt mikinn fjölda mála, m.a. fyrir Hæstarétti og Landsrétti, sem snúist hafa um allar tegundir brota, önnur en efnahagsbrot.

5.4.1. Reynsla af lögmanns- og málflutningsstörfum – samanburður

Sjö umsækjendur hafa fengist í mislangan tíma við lögmanns- og málflutningsstörf þótt tveir þeirra hafi ekki öðlast réttindi til að flytja mál fyrir dómi. Við samanburð á hæfni þeirra vegna reynslu af þessum störfum er litið til þess hve lengi þeir hafa starfað sem lögmenn, þ. á m. haft réttindi til flutnings mála fyrir æðri dómi, eða sem sækjendur í sakamálum, en hér sem endranær vega fyrstu árin í starfi þyngst. Einnig er horft til þess hvort umsækjendur hafi unnið sjálfstætt að lögmannsstörfum eða hvort þeir hafi gert það samhliða öðrum störfum, hversu mörg mál þeir hafa flutt og hvort störfin hafi verið fjölbreytileg þannig að þeir hafi fengist við mál á sem flestum réttarsviðum eða einungis á afmörkuðum sviðum. Jafnframt skiptir máli hvort þeir hafi flutt vandasöm mál fyrir dómi, ekki síst Hæstarétti, Landsrétti og Mannréttindadómstóli Evrópu, svo og hvort önnur mál, sem þeir hafa fengist við sem lögmenn, hafi verið yfirgripsmikil og flókin úrlausnar. Reynsla af störfum umsækjenda á lögmannsstofum án þess að þeir hafi haft lögmannsréttindi vegur tiltölulega lítið í þessum þætti mats. Loks er höfð hliðsjón af því við mat á lögmanns-

og málflutningsreynslu umsækjenda hvort störfin, sem um er að ræða, feli jafnframt í sér annars konar starfsreynslu sem fellur ýmist undir kafla 5.4. eða 5.7.

Samkvæmt öllu framansögðu stendur *Sigurður* fremstur umsækjenda í þessum matsþætti en hann hefur starfað óslitið sem sjálfstætt starfandi lögmaður og fengist við fjölpætt málflutningsstörf í um 32 ár. Fast á hæla honum kemur *Guðrún Sesselja*, sem hefur starfað sem lögmaður í um 21 ár, þar af í um 12 ár verið sjálfstætt starfandi, og flutt fjölbreytt og viðamikil mál fyrir dómi, þ. á m. komið að málflutningi fyrir Mannréttindadómstóli Evrópu, auk þess sem hún býr að fimm ára reynslu af flutningi sakamála hjá embætti ríkissaksóknara. Á eftir þeim kemur *Stefanía*, þá *Finnur Þór*, síðan *Hákon* og þar á eftir *Logi* og *Oddur*, en ekki verður gert upp á milli þeirra tveggja síðastnefndu í þessum þætti mats. *Sólveig* hefur sem fyrr segir ekki fengist við lögmanns- eða málflutningsstörf.

5.5. Reynsla af stjórnsýslustörfum

Hér á eftir verða rakin helstu stjórnsýslustörf sem umsækjendur hafa haft með höndum.

Finnur Þór Vilhjálmsson starfaði hjá umboðsmanni Alþingis 2007-2009 eða í um tvö ár. Árið 2011 hóf hann störf hjá embætti sérstaks saksóknara, fyrst sem saksóknarfulltrúi og síðan 2014-2015 sem aðstoðarsaksóknari. Hann varð saksóknari við embætti héraðssaksóknara í ársbyrjun 2016 og var settur varahéraðssaksóknari í two mánuði 2022-2023. Þá hefur hann verið settur ríkissaksóknari til að fara með tvö mál. Hann hefur því komið að margvíslegum stjórnsýslumálum í rúm 13 ár.

Guðrún Sesselja Arnardóttir var á árunum 1997-2002 fulltrúi og síðar aðstoðarsaksóknari við embætti ríkissaksóknara. Fyrr á þessu ári var hún sett ríkissaksóknari í einu máli. Þá hefur hún tekið sæti í áfrýjunarnefnd samkeppnismála við úrlausn eins máls og sat í yfirkjörstjórn Suðvesturkjördæmis 2013-2017. Ennfremur hefur starf hennar sem lögmaður hjá embætti ríkislögmanns, ekki síst eftir að hún varð staðgengill hans í ársbyrjun 2022, falið í sér aðkomu að stjórnsýslumálum samhliða málflutningsstörfum.

Hákon Þorsteinsson var settur skrifstofustjóri Landsréttar í tæpa fjóra mánuði á fyrri hluta árs 2021. Frá hausti 2021 hefur hann starfað sem lögfræðingur á skrifstofu réttarfars og stjórnsýslu í dómsmálaráðuneytinu.

Logi Kjartansson var lögfræðingur á laga- og stjórnsýsluskrifstofu umhverfisráðuneytisins um þriggja ára skeið 2007-2010. Hann starfaði síðan sem lögfræðingur á stjórnsýslusviði ríkislögreglustjóra í eitt ár 2012-2013.

Oddur Þorri Viðarsson starfaði sem lögfræðingur á skrifstofu löggjafarmála í forsætisráðuneytinu á árunum 2015-2021. Haustið 2019 var honum falið að gegna hlutverki ráðgjafa um upplýsingarétt almennings meðfram öðrum störfum í ráðuneytinu. Jafnframt var hann ritari úrskurðarnefndar um upplýsingamál 2015-2018. Frá því síðla árs 2021 hefur hann starfað sem lögfræðingur hjá umboðsmanni Alþingis.

Sigurður Jónsson var fulltrúi bæjarfógeta og sýslumanns á árunum 1983-1986 og síðan sýslumannsfulltrúi 1986-1988. Hann var settur sýslumaður í einn og hálfan mánuð á árinu 1987. Þá var hann aðstoðarmaður dómsmálaráðherra um tveggja ára skeið 1989-1991 og sat í ýmsum nefndum á vegum Stjórnarráðsins í tengslum við það starf. Hann var formaður yfirúttektarnefndar 1986-1993. Þá átti hann sæti í nefndum til að úrskurða um gildi sveitarstjórnarkosninga í tveimur sveitarfélögum árið 2018.

Sólveig Ingadóttir hefur ekki fengist við störf sem falla undir þennan matsþátt.

Stefanía G. Sæmundsdóttir var fulltrúi sýslumannsins í Reykjavík á árunum 1992-2000, en starfaði um þriggja mánaða skeið sem lögfræðingur á einkamálaskrifstofu dóms- og kirkjumálaráðuneytisins í leyfi frá starfi sínu hjá sýslumanni 1996-1997. Hún var lögfræðingur hjá Tryggingastofnun ríkisins 2004-2006 og starfaði síðan sem lögfræðingur hjá úrskurðarnefnd almannatrygginga 2007-2010. Á árunum 2002-2004 og 2006 var hún samtals um tveggja ára skeið lögfræðingur á ákærur- og lögfræðisviði lögreglustjórans í Reykjavík. Frá árinu 2012 hefur hún gegnt starfi saksóknara við embætti ríkissaksóknara. Þá átti hún á árunum 1999-2008 sæti í úrskurðarnefnd samkvæmt lögum nr. 55/1996 um tæknifrjóvgun. Samhliða lögmannsstörfum 2010-2012 starfaði hún enn fremur fyrir úrskurðarnefnd sem þá starfaði samkvæmt lögum nr. 7/1998 um hollustuhætti og mengunarvarnir. Hún hefur því fengist við mjög fjölbreytt stjórnsýslustörf í nærfellt 28 og hálf ár.

5.5.1. Reynsla af stjórnsýslustörfum – samanburður

Í þessum þætti hæfnismats hafa sjö umsækjendur greint frá störfum sem geta falið í sér reynslu af stjórnsýslustörfum. Í sumum tilvikum hafa þau viðfangsefni, sem hér um ræðir, verið innt af hendi samhliða aðalstarfi og vega þar af leiðandi ekki eins þungt þegar hæfni á þessu sviði er metin. Við það mat skiptir ennfremur máli hvort störfin nýtast dómaraeftni sérstaklega, sbr. 2. tölulið 4. gr. reglna nr. 970/2020, svo sem seta í úrskurðarnefndum eða vinna fyrir þær. Störf ákærenda eru í eðli sínu stjórnsýslustörf, enda þótt taka verði tillit til þess að þau fela einnig í sér málflutning fyrir dómi sem fellur undir kafla 5.4. Þá verður á sama hátt að hafa hliðsjón af því að störf dómarafulltrúa fyrir aðskilnað dómvalds og umboðsvalds í héraði voru þess eðlis að þau voru jöfnum höndum fólgin í dóm- og stjórnsýslustörfum. Eins og endranær verður litið til framangreindra starfa og þeim gefið vægi eftir eðli sínu, umfangi og fjölbreytni. Jafnframt verður horft til lengdar starfstíma þar sem fyrstu árin vega þyngst, en einnig þess hversu langt er síðan störfin voru innt af hendi.

Að þessu öllu virtu stendur *Stefanía* ótvírætt fremst umsækjenda í þessum þætti mats. Eins og að framan greinir á hún að baki meira en 28 ára reynslu af margvíslegum stjórnsýslustörfum, m.a. hefur hún átt sæti í úrskurðarnefnd innan stjórnsýslunnar um níu ára skeið og verið starfsmaður tveggja slíkra úrskurðarnefnda þar sem hún hefur gert drög að úrskurðum þeirra. Er þá meðtalin reynsla hennar af því að hafa verið ákærandi á tveimur stjórnsýslustigum við að sinna rannsókn sakamála, taka ákvörðun um saksókn að henni lokinni og fást við önnur störf, að málflutningi undanskildum, en taka ber tillit til þess að sá þáttur í starfi hennar sem ákæranda er metinn til stiga í kafla 5.4. Á eftir henni kemur *Oddur Porri*, þá *Finnur Pór*, síðan *Guðrún Sesselja*, þar á eftir *Sigurður* og loks *Hákon* og *Logi*, en ekki verður gert upp á milli reynslu þeirra tveggja síðastnefndu af stjórnsýslustörfum. *Sólveig* hefur sem fyrr segir ekki fengist við störf sem falla undir þennan kafla.

5.6. Reynsla af fræðistörfum o.fl.

5.6.1. Kennsla á háskólastigi og önnur akademísk störf

Finnur Þór Vilhjálmsson hafði á árunum 2011-2014 umsjón með BA-ritgerðum við lagadeild Háskóla Íslands. Frá hausti 2020 hefur hann verið stundakennari við lagadeild Háskólans í Reykjavík, jafnframt því sem hann hefur verið leiðbeinandi með ML-ritgerðum og prófdómari með tveimur BA-ritgerðum við sömu deild. Frá sama tíma hefur hann verið stundakennari við Háskólann á Bifröst. Í umsókn sinni tekur hann fram að framangreind kennsla og umsjón með ritgerðum hafi verið á sviði refsiréttar og sakamálaréttarfars.

Guðrún Sesselja Arnardóttir var á árunum 2003-2005 gestakennari í sakamálaréttarfari við Háskólann á Bifröst, síðar stundakennari 2010-2014 og loks aðjúnkt við sama skóla 2014-2017. Jafnframt var hún stundakennari við lagadeild Háskólans í Reykjavík 2005-2010 þar sem hún kenndi afmarkað efni á sviði sakamálaréttarfars. Jafnframt kemur fram í umsókn hennar að frá 2012 hafi hún kennt af og til á námskeiði til öflunar réttinda til málflutnings fyrir héraðsdómi.

Hákon Þorsteinsson var stundakennari í fjármunarátti og réttarfari við Háskólann á Bifröst á árunum 2015-2021 og lætur þess jafnframt getið í umsókn sinni að hann hafi verið prófdómari lokaritgerða á sviði skaðabótaréttar og réttarfars í meistaranámi við þann skóla, svo og við lagadeild Háskóla Íslands 2020. Ennfremur var hann prófdómari í sakamálaréttarfari við lagadeild Háskólans í Reykjavík 2017.

Logi Kjartansson hefur ekki kennt á háskólastigi, en sinnti kennslu í löggreglurétti og ýmsum öðrum greinum lögfræði við Lögregluskóla ríkisins á árunum 2010-2012 og síðan aftur 2013-2014.

Oddur Þorri Viðarsson hefur sinnt stundakennslu við lagadeild Háskóla Íslands frá árinu 2014, m.a. í almennri lögfræði og stjórnsýslurétti, haft umsjón með BA-ritgerðum og verið prófdómari í einni meistararitgerð. Vorin 2021 og 2022 var hann stundakennari í réttarheimspeki við lagadeild Háskólans í Reykjavík. Þá hefur hann frá 2017 kennt upplýsingarétt á námskeiði Stofnunar stjórnsýslufræða og stjórnmála fyrir starfsmenn ráðuneyta, ríkisstofnana og sveitarfélaga.

Sólveig Ingadóttir kenndi á árinu 2014 sakamálaréttarfar á námskeiði á vegum dómstólaráðs sem ætlað var m.a. löglærðum aðstoðarmönnum dómara.

Aðrir umsækjendur, *Sigurður Jónsson* og *Stefanía G. Sæmundsdóttir*, hafa hvorki kennt á háskólastigi né fengist við önnur sambærileg störf.

5.6.1.1. Kennsla á háskólastigi og önnur akademísk störf – samanburður

Samkvæmt framansögðu stendur *Oddur Þorri* fremstur á því sviði sem hér um ræðir. Næst honum koma jafnt sett *Finnur Þór* og *Guðrún Sesselja* og síðan *Hákon*. Þessir umsækjendur hafa allir fengist við lagakennslu á háskólastigi. Þar á eftir fylgir *Logi* og loks *Sólveig*, en sem fyrr segir hafa *Sigurður* og *Stefanía* ekki fengist við kennslu á háskólastigi eða önnur akademísk störf.

5.6.2. Fræðibækur og -greinar o.fl.

Finnur Þór Vilhjálmsson hefur flutt einn fræðilegan fyrirlestur um lögfræðilegt efni.

Guðrún Sesselja Arnardóttir hefur flutt nokkur erindi við ýmis tækifæri, m.a. um lögfræðileg efni.

Hákon Þorsteinsson hefur flutt two fyrirlestra um lögfræðileg efni.

Logi Kjartansson hefur samið kennslurit í lögreglurétti sem út kom árið 2012 og stuðst var við á sínum tíma í kennslu við Lögregluskóla ríkisins. Einnig greinir hann í umsókn sinni frá því að hann hafi haldið nokkra fyrirlestra um lögfræðileg efni við ýmis tækifæri. Eðli máls samkvæmt er fyrrgreint kennslurit ekki ritrýnt og í inngangi þess er tekið fram að við samningu þess hafi verið leitast við að þjóna sjónarhorni lögreglunema og lögreglumanna. Það fjallar því aðeins öðrum þræði um lögfræðileg efni og hefur því, eins og tekið er fram í umsögn dómnefndar 27. febrúar 2014, nokkurt fræðilegt gildi sem verður þó að telja takmarkað í samanburði við önnur kennslurit sem ætluð eru laganemum og lögfræðingum.

Oddur Þorri Viðarsson hefur ritað sex ritrýndar greinar um lögfræði og einn bókarkafla, þar af tvær greinanna og bókarkaflann ásamt öðrum. Hann hefur flutt 16 fyrirlestra og erindi um lögfræðileg efni við ýmis tækifæri.

Aðrir umsækjendur, *Sigurður Jónsson*, *Sólveig Ingadóttir* og *Stefanía G. Sæmundsdóttir*, tilgreina ekki í umsóknum sínum framlög sem falla hér undir.

5.6.2.1. Fræðibækur og -greinar o.fl. – samanburður

Í þessum þætti er lagt mat á hæfni umsækjenda á grundvelli fræðiskrifa þeirra, fyrst og fremst fræðigreina, og annarra skrifa um lögfræðileg efni. Sumt efnið er ritrýnt, en annað ekki. Við matið er litið til gæða fræðiskrifa og jafnframt til fjölda, umfangs og fjölbreytni þeirra, auk þess sem horft er til þess hvort hlutaðeigandi umsækjandi hafi ritað efnið einn eða í samvinnu við aðra. Þá er loks höfð hliðsjón af fyrirlestrum, sem umsækjendur hafa flutt um lögfræðileg efni á ráðstefnum, fundum eða öðrum áþekkum vettvangi. Síðastnefndi þátturinn er þó tiltölulega léttvægur í samanburði við fræðiskrif.

Að þessu virtu stendur *Oddur Þorri* ótvírætt fremstur umsækjenda í þessum þætti mats. Næstur honum kemur *Logi*, þar á eftir *Guðrún Sesselja* og loks *Finnur Pór*. Aðrir umsækjendur hafa sem fyrr greinir ekki fengist við ritstörf eða annað sem fellur undir þennan matsþátt.

5.7. Reynsla af stjórnun

Guðrún Sesselja Arnardóttir hefur verið staðgengill ríkislögmanns frá því í byrjun árs 2022. Frá sama ári hefur hún farið fyrir teymi hjá embættinu sem annast meðferð mála og málflutning fyrir Mannréttindadómstóli Evrópu fyrir hönd íslenska ríkisins.

Hákon Þorsteinsson var settur dómstjóri við Héraðsdóm Vestfjarða í two mánuði á árinu 2021. Jafnframt var hann framan af árinu settur skrifstofustjóri Landsréttar í tæpa fjóra mánuði. Þá var hann formaður Félags löglærðra aðstoðarmanna dómara um tveggja ára skeið.

Oddur Þorri Viðarsson var ritari úrskurðarnefndar um upplýsingamál á árunum 2015-2018 og stýrði, í samráði við formann nefndarinnar, daglegum störfum hennar.

Sigurður Jónsson hefur stofnað og staðið fyrir rekstri þriggja lögmannsstofa frá árinu 1991. Hann var settur sýslumaður í einn og hálfan mánuð á árinu 1987 og starfs-

mannastjóri hjá einkafyrirtæki 1988-1989. Þá var hann formaður yfirúttektarnefndar 1986-1993, stjórnarformaður einkahlutafélags 2001-2010 og stjórnarformaður Landssamtaka raforkubænda á Íslandi 2005-2010.

Sólveig Ingadóttir sat á árunum 2011-2015 og 2017-2018 í stjórn Félags löglærðra aðstoðarmanna, ýmist sem formaður eða varaformaður.

Aðrir umsækjendur, *Finnur Pór Vilhjálmsson*, *Logi Kjartansson* og *Stefanía G. Sæmundsdóttir* geta ekki í umsóknum sínum um nein störf, sem falið hafa í sér reynslu af stjórnun, ef frá er talin stjórn á rannsókn sakamála sem telst til stjórnsýslureynslu, sbr. kafla 5.5.

5.7.1. Reynsla af stjórnun – samanburður

Í þessum þætti kemur til skoðunar reynsla umsækjenda af margvíslegum viðfangsefnum sem eiga það öll sameiginlegt að hafa falið í sér stjórnun í einni eða annarri mynd. Við mat á hæfni umsækjenda er litið til þess í hverju slík störf hafa verið fógin, þ. á m. hversu góður undirbúningur felst í þeim fyrir að inna af hendi þau stjórnunarstörf sem kynnu að koma í hlut héraðsdómara. Af því leiðir t.d. að það að hafa verið settur dómstjóri vegur hér þyngra en að hafa verið ritari nefndar innan stjórnsýslunnar þótt síðarnefndu starfi hafi fylgt stjórnun á daglegum störfum nefndarinnar í samráði við formann hennar. Þá skiptir sömuleiðis máli hve lengi umsækjendur hafa sinnt slíkum störfum þar sem fyrstu árin vega sem endranær mun þyngra en árin sem á eftir fara.

Að því virtu telst *Sigurður* ótvírætt standa fremstur umsækjenda í þessum matsþætti, einkum vegna þess að hann hefur staðið fyrir rekstri á eigin lögmannsstofu um meira en 30 ára skeið. Næstur honum kemur *Hákon*, þá *Guðrún Sesselja* og lokt jafnt sett *Oddur Porri* og *Sólveig* sem búa bæði að takmarkaðri stjórnunarreynslu. Aðrir umsækjendur hafa sem fyrr segir ekki slíka reynslu.

5.8. Reynsla af öðrum störfum sem nýtast dómaraefni o.fl.

Hér á eftir verða rakin önnur helstu störf og verkefni, sem umsækjendur hafa fengist við og nýtast myndu þeim í dómaraembætti að mati dómnefndar, enda hafi þeirra ekki áður verið getið, svo sem í köflum 5.5. og 5.7. Einungis verða tekin til mats

þau framlög sem umsækjendur hafa vísað til í umsóknum sínum eða eftir atvikum látið fylgja þeim.

Finnur Þór Vilhjálmsson varð samhliða störfum sínum hjá umboðsmanni Alþingis árið 2009 starfsmaður rannsóknarnefndar Alþingis um aðdraganda og orsakir falls íslensku bankanna 2008 og frá lokum ársins og fram eftir árinu 2010 varð það aðalstarf hans. Hann var síðar um átta mánaða skeið 2016-2017 í fullu starfi starfsmaður rannsóknarnefndar þingsins um þátttöku erlends banka í kaupum á eignarhlut íslenska ríkisins í Búnaðarbanka Íslands hf. 2003.

Guðrún Sesselja Arnardóttir sat í laganeftnd Lögmannafelags Íslands á árunum 2012-2013 og í stjórn Félags kvenna í lögmennsku á árunum 2012-2014. Hún hefur setið í stjórn ENZA (íslensk/suður-afrískra hjálparsamtaka) frá 2008.

Hákon Þorsteinsson starfaði í liðlega sex mánuði sem lögfræðingur hjá Kaupþingi banka hf. á árinu 2008. Sem starfsmaður í dómsmálaráðuneytinu hefur hann nýverið komið að samningu þriggja frumvarpa um breytingar á réttarfarslögum og hafa tvö þeirra verið samþykkt sem lög. Einnig hefur hann setið í starfshópum á vegum dómstólaráðs um stefnumótun héraðsdómstólanna og komið að undirbúningi að setningu siðareglna dómara. Þá var hann eftirlitsmaður með störfum knattspyrnudómara og framkvæmd knattspyrnuleikja fyrir KSÍ 2013-2018.

Logi Kjartansson vann sjálfstætt sem lögfræðingur árin 2015-2016 við gerð lögfræðilegra álitsgerða og umsagna án þess að hafa lögmannsréttindi. Einnig starfaði hann sem löggreglumaður um sex ára skeið 2016-2022 eftir að hann lauk embættisprófi í lögum.

Oddur Þorri Viðarsson samdi sem starfsmaður í forsætisráðuneytinu drög að frumvörpum til laga um breytingar á upplýsingalögum og vernd uppljóstrara, auk þess sem hann kom að gerð annarra lagafrumvarpa. Einnig tók hann þátt í vinnu við endurskoðun stjórnarskrárinnar. Þá var hann árið 2017 skipaður matsmaður í fimmtu úttektarumferð samtaka ríkja gegn spillingu í aðildarríkjum Evrópuráðsins (GRECO).

Sigurður Jónsson átti á árunum 2003-2008 sæti í kvörtunarnarfnd Félags fasteignasala. Þá situr hann í stjórn Landssamtaka landeigenda á Íslandi.

Sólveig Ingadóttir greinir ekki í umsókn sinni frá neinu sem getur fallið hér undir og ekki hefur áður verið getið.

Stefanía G. Sæmundsdóttir hefur stýrt starfshópi er samdi siðareglur fyrir ákærendur.

5.8.1. Reynsla af öðrum störfum sem nýtast dómaraefni o.fl. – samanburður

Eins og áður greinir koma einungis til álita við mat á hæfni umsækjenda í þessum þætti þau störf, sem ekki hafa verið felld undir aðra matsþætti, svo sem stjórnsýslustörf eða stjórnun, enda geti þau að mati dómnefndar varpað ljósi á hæfni þeirra til að gegna embætti héraðsdómara. Ef um er að ræða aðalstarf umsækjanda hverju sinni vegur það eðli máls samkvæmt þyngra en aukastörf, sem innt eru af hendi samhliða öðrum störfum, svo sem aðkoma starfsmanna ráðuneyta að gerð lagafrumvarpa.

Sé litið til starfa umsækjenda, sem falla hér undir, telst *Finnur Þór* standa fremstur umsækjenda á þessu sviði vegna starfa sinna fyrir tvær rannsóknarnefndir Alþingis í alls tæp tvö ár, að stærstum hluta í aðalstarfi. Næstir honum koma *Hákon* og *Oddur Þorri* og verður ekki gert upp á milli þeirra tveggja í þessum matshluta. Þar á eftir fylgir *Logi*, þá *Guðrún Sesselja* og loks jafnt sett *Sigurður* og *Stefanía*. Sem fyrr segir hefur *Sólveig* ekki greint frá neinu í umsókn sinni sem fellur undir þennan þátt mats.

5.9. Sérstök starfshæfni

Í 4. tölulið 4. gr. reglna nr. 970/2020 segir m.a. að mikilvægt sé að umsækjandi hafi einkamála- og sakamálaréttarfari á valdi sínu. Einnig verði hann að geta stjórnad þinghöldum af röggsemi og sanngirni og afgreitt þau mál, sem honum eru fengin, bæði fljótt og af öryggi.

5.9.1. Að umsækjandi hafi einkamála- og sakamálaréttarfari á valdi sínu

Hvað þennan þátt hæfnismats varðar hafa umsækjendur greint frá störfum sem geta fallið hér undir. Að mati dómnefndar skiptir einkum máli, þegar lagt er mat á hvort umsækjandi hafi einkamála- og sakamálaréttarfari á valdi sínu, hver sé reynsla hans af dóms- og málflutningsstörfum. Ennfremur hvert sé framlag hans í formi

kennslu á háskólastigi og fræðiskrifa á sviði réttarfars sem og aðkoma hans að samningu lagafrumvarpa á því sviði, enda séu síðastnefndu framlögin veruleg.

Það er álit dómnefndar að flestir umsækjendur hafi með námi sínu og störfum öðlast nægilegt vald á réttarfarsreglum til að geta sinnt störfum héraðsdómara. Að því sögðu er það niðurstaða nefndarinnar að *Guðrún Sesselja Arnardóttir* standi fremst umsækjenda í þessum þætti hæfnismats, en hún á að baki langa reynslu af flutningi einkamála jafnt sem sakamála á öllum dómstigum hérlandis og hefur að auki komið að málflutningi fyrir Mannréttindadómstóli Evrópu. Einnig hefur hún um árabil kennit réttarfar á háskólastigi. Næst henni koma jafnt sett *Finnur Þór Vilhjálmsson*, *Hákon Þorsteinsson*, *Sigurður Jónsson* og *Stefanía G. Sæmundsdóttir* og á eftir þeim fylgir *Sólveig Ingadóttir*. Þeir *Logi Kjartansson* og *Oddur Þorri Viðarsson* hafa hvorki fengist við dómstörf né flutt mál fyrir dómi, en sá síðarnefndi hefur skrifað ritrýnda fræðigrein sem er öðrum þræði á sviði réttarfars.

5.9.2. Að umsækjandi geti stjórnað þinghöldum af röggsemi og sanngirni og afgreitt þau mál sem honum eru fengin bæði fljótt og af öryggi

Dómnefnd telur að ályktun um þessi atriði verði einkum dregin af þeim störfum sem umsækjendur hafa gegnt á liðnum árum. Með tilliti til þeirra, svo og af því sem fram kom í viðtölum við umsækjendur, lítur nefndin svo á að þeir séu flestir hæfir til að stjórna þinghöldum af röggsemi og sanngirni og muni afgreiða þau mál, sem þeim eru fengin, bæði skjótt og vel.

6. Færni umsækjenda til að semja dóma

Í 4. gr. reglna nr. 970/2020 er m.a. vísað til þess að umsækjandi um embætti dómara þurfi að hafa til að bera almenna og víðtæka lögfræðilega þekkingu og máli skipti hvort hann hafi sýnt sjálfstæði, óhlutdrægni, frumkvæði og skilvirkni í starfi, svo og hvort hann eigi auðvelt með að skilja aðalatriði frá aukaatriðum. Ennfremur að hann geti farið að fyrirmælum laga um samningu dóma ogritað þá á góðu máli. Eftir því sem umsækjandi hefur tileinkað sér betur þessi atriði, þeim mun færari er hann um að kveða upp dóm eða úrskurð í dómsmáli. Dómsúrlausnir hans og stjórnsýsluúrskurðir sem og málflutningsskjöl á borð við greinargerðir geta auk

annars veitt vísbendingar um hversu vel hann er að sér þegar kemur að því að beita þeim réttarheimildum og skýra þau lög sem við eiga hverju sinni. Af þeim verður ekki síður ályktað hversu auðvelt umsækjandinn á eða eftir atvikum ætti með að reifa í stuttu máli og um leið með fullnægjandi hætti málsatvik og ágreiningsefni dómsmáls og komast síðan að vel rökstuddri niðurstöðu um sönnunar- og lagaatriði, sbr. d- og f-liði 1. mgr. 114. gr. laga nr. 91/1991 um meðferð einkamála, sbr. og d-, f- og g-liði 2. mgr. 183. gr. laga nr. 88/2008 um meðferð sakamála.

Í dóumum Hæstaréttar 19. desember 2017 í málum nr. 591/2017 og 592/2017 var m.a. fjallað um umsögn dómnefndar frá 19. maí 2017 um hæfni umsækjenda um 15 embætti landsréttardómara. Í dómunum fann Hæstiréttur að því að í umsögn sinni hafi nefndin ekki sérstaklega lagt mat á færni hvers og eins umsækjanda til að semja dóma. Síðan þessir dómar félleu hefur nefndin lagt æ meiri áherslu á það sjónarmið í mati sínu á hæfni umsækjenda að horfa ekki aðeins til lögfræðilegrar þekkingar þeirra og starfsreynslu, heldur ekki síður til færni þeirra til að nýta þá þekkingu og reynslu við úrlausn dómsmála.

Í samræmi við þetta hefur dómnefnd lagt sérstakt og rökstutt mat á færni hvers og eins umsækjendanna átta til að semja dóma. Ekki hefur þá aðeins verið horft til þeirra framlaga, sem fylgdu umsóknum þeirra, heldur einnig til annarra gagna, sem aðgengileg eru, svo sem heimilt er að gera skv. 3. mgr. 5. gr. reglna nr. 970/2020.

Vegna þess að starfsreynsla umsækjenda er ólík innbyrðis hefur dómnefnd þurft að beita mismunandi aðferðum við matið. Í tilviki tveggja umsækjenda, sem fengist hafa við dómtörf, valdi nefndin til skoðunar sex nýlegar dómsúrlausnir þeirra í málum sem leyst hefur verið úr af Hæstarétti eða Landsrétti og þar sem reyndi á færni þeirra til að beita kunnáttu á sem flestum réttarsviðum. Í kjölfarið var lagt rökstutt mat á hæfni þeirra að þessu leyti á grundvelli þess hvernig dólmarnir og úrskurðirnir voru úr garði gerðir, einkum hversu vel þeir voru rökstuddir, m.a. með hliðsjón af úrlausn sakarefnisins á æðri dómtigum. Með áþekkum hætti voru teknar til skoðunar sex greinargerðir eða önnur málflutningsskjöl hjá hverjum þeirra fjögurra umsækjenda sem starfað hafa sem lögmenn eða saksóknarar og flutt mál fyrir æðri domi. Fyrir valinu urðu nýleg málflutningsskjöl, er lögð hafa verið fram í málum sem þeir hafa flutt fyrir Hæstarétti eða eftir atvikum Landsrétti, og dregnar af þeim

rökstuddar ályktanir um færni þeirra hvers um sig til að semja dóma. Þar sem einn umsækjendanna hefur sinnt stjórnsýslustörfum um nokkurra ára skeið var á sama hátt farið yfir valda stjórnsýsluúrskurði, sem hann hafði samið drög að, svo álit umboðsmanns Alþingis er hann hefur komið að því að semja. Einnig var farið yfir fræðigreinar sama umsækjanda sem og kennslurit er einn umsækjandinn hefur samið. Eins og gert var í tilvikum annarra umsækjenda var færni hvors þeirra til að semja dóma metin á grundvelli þessara framlaga þeirra.

Við framangreint mat var sjónum einkum beint að því hvernig umsækjendum hefur tekist að nýta þá lögfræðilegu þekkingu, sem þeir búa yfir, við að greina álitaefnin sem um var að ræða og eftir atvikum að leysa úr þeim. Þegar borin er saman færni einstakra umsækjenda til að semja dóma var jafnframt litið til þess hversu fjölbreytileg lögfræðileg úrlausnarefni þeir hafa fengist við, sér í lagi hin síðari ár, og hversu flókin úrlausnar þau hafa verið. Að auki skiptir máli hvort þeir hafa sjálfir samið eða tekið þátt í að semja þær úrlausnir eða skjöl sem um er að ræða. Loks hefur sem fyrr segir verið höfð hliðsjón af öðrum skrifum umsækjenda um lögfræðileg efni.

Niðurstaða þessa mats dómnefndar er að *Guðrún Sesselja Arnardóttir* væri, ef til kæmi, færust af umsækjendum átta til að semja dóma. Því til stuðnings er sér í lagi vísað til greinargerða hennar, sem tekna voru til skoðunar samkvæmt framansögðu, og þeirra fjölmörgu mála sem hún hefur flutt fyrir dómi og mörg hver hafa verið flókin úrlausnar í lögfræðilegum skilningi. Þetta hvort tveggja ber vitni um að hún er fær um að skrifa skilmerkilegar dómsúrlausnir þar sem aðalatriði eru greind frá aukaatriðum og góð og gild lögfræðileg rök færð fyrir niðurstöðum. Fast á hæla henni kemur að mati nefndarinnar *Finnur Þór Vilhjálmsson* og er þá ekki aðeins horft til þeirra málflutningsskjala hans, sem farið var sérstaklega yfir, heldur einnig til þess að hann hefur flutt mörg mál á öllum dómstigum sem sum hafa verið flókin úrlausnar. Á hinn bóginн er það álit nefndarinnar að þau tvö standi framar öðrum umsækjendum að því er varðar færni til að semja dóma.

7. Niðurstaða dómnefndar

Verkefni dómnefndar skv. 1. mgr. 12. gr. laga nr. 50/2016 er að taka afstöðu til þess hverjir umsækjenda séu hæfastir, tveir eða fleiri, til að gegna þeim tveimur embættum héraðsdómara sem hér er fjallað um. Þar sem um er að ræða skipun í embætti annars vegar og setningu hins vegar verður nefndin jafnframt að hafa hliðsjón af því við mat á hæfni umsækjenda.

Að framan hefur verið fjallað sérstaklega um þau sjónarmið sem dómnefnd ber að líta til við störf sín skv. 4. gr. reglna nr. 970/2020. Sjónarmiðin hljóta eðli máls samkvæmt að hafa ólíkt vægi innbyrðis, en ekkert eitt þeirra getur ráðið úrslitum. Niðurstaða dómnefndar er byggð á heildstæðu og, eftir því sem kostur er, hlutlægu mati á verðleikum umsækjenda og skiptir þar mestu máli að þeir hafi til að bera almenna og víðtæka lögfræðilega menntun, þekkingu og færni. Við mat á því að hve miklu leyti starfsreynsla umsækjenda nýtist í störfum héraðsdómara skiptir mestu máli að þeir búi yfir staðgóðri reynslu af dómstörfum, lögmanns- og málflutningsstörfum og þeim stjórnsýslustörfum sem lúta að úrlausn ágreiningsmála. Einnig hefur þýðingu hvort þau verkefni, sem umsækjendur hafa fengist við, séu fjölbreytileg, svo sem hvort þeir hafi reynslu af því að beita réttarreglum á ólíkum sviðum lögfræði. Þá vegur reynslan af fyrstu starfsárunum í hverju starfi að öðru jöfnu tiltölulega þyngst í þessu sambandi þannig að síður er ástæða til að gera upp á milli umsækjenda með langa starfsreynslu að baki. Þótt farsael starfsreynsla gefi mikilsverðar vísbindingar um hæfni umsækjanda koma önnur atriði ekki síður til álita, þá einkum færni við lögfræðilega greiningu á álitamálum sem leysa þarf úr fyrir dómi.

Ef litið er til þeirra matsþátta, sem fjallað er um í köflum 5.2. – 5.9.1., þar sem reynsla af dómstörfum, reynsla af lögmanns- og málflutningsstörfum og reynsla af stjórnsýslustörfum vega þyngst og hafa jafn mikið vægi, hver þáttur um sig, og matsþættirnir allir virtir í heild er það niðurstaða dómnefndar að *Sigurður Jónsson* standi fremstur umsækjenda í þeim matshluta, en fast á hæla honum fylgi *Guðrún Sesselja Arnardóttir* og síðan *Stefanía G. Sæmundsdóttir*. Þar á eftir komi *Finnur Þór Vilhjálmsson*. Við matið er ekki aðeins litið til þess hve þau störf, sem umsækjendur hafa sinnt, eru fjölbreytt, heldur ekki síður hve verkefnin, er þeir hafa fengist við í sama starfi, eru margbreytileg.

Vegna þess að nefndin telur að ekki sé verulegur munur á fyrrgreindum fjórum umsækjendum, þegar á allt er litið, með tilliti til starfsreynslu, menntunar og annarra þátta, sem fjallað er um í köflunum níu, skiptir enn meira máli en ella þegar lagt er mat á hæfni þeirra til að gegna dómaraembætti að horft sé til mats á færni þeirra til að nýta þá lögfræðipekkingu, sem þeir búa yfir, við að leysa úr dómsmálum á skipulegan og rökstuddan hátt. Eins og áður greinir er það mat nefndarinnar í 6. kafla að Guðrún Sesselja standi fremst umsækjenda í þeim matshluta og Finnur Þór fylgi fast á hæla henni að því er varðar færni til að semja dóma.

Með skírskotun til alls þess, sem áður greinir og fram hefur komið, m.a. í viðtölum við umsækjendur og umsögnum um þá, er það niðurstaðan af heildstæðu mati dómnefndar á hæfni umsækjenda að *Guðrún Sesselja Arnardóttir* sé hæfust þeirra til að gegna embætti héraðsdómara. Skiptir þar ekki síst máli að hún hefur mikla reynslu af því að flytja jafnt einkamál sem sakamál fyrir dómi.

Guðrún Sesselja Arnardóttir öðlaðist réttindi til málflutnings fyrir héraðsdómi árið 2000 og fyrir Hæstarétti 2009. Hún hóf störf á lögmannsstofu árið 2002 og var sjálfstætt starfandi lögmaður á þeirri stofu 2005-2014. Frá því í ársbyrjun 2015 hefur hún starfað sem lögmaður hjá embætti ríkislögmans og síðasta eina og hálfa árið verið staðgengill hans. Á árunum 1997-2002 var hún fulltrúi og síðar aðstoðarsaksóknari hjá embætti ríkissaksóknara. Hún hefur því alls í um 26 ár flutt mikinn fjölda mála, jafnt einkamál sem sakamál, á öllum þremur dómstigum hér á landi og að auki, í núverandi starfi, komið að flutningi mála fyrir Mannréttindadómstóli Evrópu. Hafa þessi mál mörg hver verið flókin úrlausnar. Af öðrum störfum má nefna að hún var sett ríkissaksóknari í einu máli fyrr á þessu ári, hefur tekið sæti í áfrýjunarfnd samkeppnismála við úrlausn eins máls og sat í laganefnd Lögmannafélags Íslands 2012-2013. Hún hefur verið stundakennari og aðjúpnt í sakamálaréttarfari við Háskólann á Bifröst og stundakennari í sömu grein við lagadeild Háskólans í Reykjavík, auk þess sem hún hefur annast kennslu á námskeiðum til öflunar málflutningsréttinda fyrir héraðsdómi.

Samkvæmt því, sem að framan segir, er það enn fremur álit dómnefndar að *Finnur Þór Vilhjálmsson* sé hæfastur umsækjenda til að gegna embætti setts héraðsdómara meðan á leyfi skipaðs dómara stendur.

Finnur Þór Vilhjálmsson öðlaðist réttindi til málflutnings fyrir héraðsdómi árið 2007. Á árunum 2011-2015 starfaði hann hjá embætti sérstaks saksóknara, fyrst sem saksóknarfulltrúi og síðar aðstoðarsaksóknari. Frá því í ársbyrjun 2016 hefur hann verið saksóknari hjá embætti héraðssaksóknara og var settur varahéraðssaksóknari í þrjá mánuði 2022-2023. Áður hafði hann starfað sem fulltrúi og síðar lögmaður á lögmannsstofu á árinu 2007 og verið lögfræðingur hjá embætti umboðsmanns Alþingis 2007-2009. Í störfum sínum sem lögmaður og sækjandi af hálfu ákærvaldsins hefur hann fengist við ólík mál og flutt fjölmörg þeirra á öllum þremur dómstigum, þó fyrst og fremst sakamál sem snúist hafa um efnahagsbrot og sum hver verið flókin úrlausnar. Þá má nefna að hann starfaði á árunum 2009-2010 fyrir rannsóknarnefnd Alþingis um aðdraganda og orsakir falls íslensku bankanna 2008 og síðar 2016-2017 fyrir rannsóknarnefnd þingsins um þátttöku erlends banka í kaupum á eignarhlut íslenska ríkisins í Búnaðarbanka Íslands hf. Hann hefur verið settur ríkissaksóknari í tveimur málum 2022-2023, auk þess sem ríkissaksóknari hefur falið honum að flytja nokkur mál fyrir Landsrétti. Hann hefur verið stundakennari í refsirétti og sakamálaréttarfari við lagadeild Háskólans í Reykjavík og Háskólann á Bifröst, svo og haft umsjón með BA-ritgerðum við lagadeild Háskóla Íslands.

Ályktarorð:

Með skírskotun til 1. mgr. 12. gr. laga nr. 50/2016 um dómstóla er það niðurstaða dómnefndar að Guðrún Sesselja Arnardóttir sé hæfust umsækjenda til að hljóta skipun í embætti héraðsdómara, sem mun hafa starfsstöð hjá Héraðsdómi Reykjavíkur, sbr. auglýsingu 12. maí 2023. Að því frátöldu er það niðurstaða nefndarinnar að Finnur Þór Vilhjálmsson sé hæfastur þeirra til að vera settur héraðsdómari við sama dómstól meðan á leyfi skipaðs héraðsdómara stendur.

Reykjavík, 29. júní 2023

Eiríkur Tómasson

Helga Melkorka Óttarsdóttir
Helga Melkorka Óttarsdóttir

Kristín Benediktsdóttir
Kristín Benediktsdóttir

Reimar Pétursson
Reimar Pétursson

Þorgeir Örlygsson
Þorgeir Örlygsson